

**СЛОВО
БЛАЖЕННІЙШОГО МИТРОПОЛИТА
КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ
ЕПІФАНІЯ
З НАГОДИ 150-ЛІТТЯ
ЧЕРНІВЕЦЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**

Вельмишановний пане ректоре
Чернівецького Національного університету
імені Юрія Федьковича,
дорогі професори, викладачі та студенти!
Вельмишановні представники
державної та місцевої влади!
Преосвященні владики, всечесні отці,
брати і сестри!
Шановні гості урочистої Академії,
пані та панове!
Слава Ісусу Христу!

Від імені повноти Православної Церкви України та від себе особисто як її Предстоятель сердечно вітаю всіх вас із особливим ювілеєм – 150-літтям від часу офіційного заснування Чернівецького університету.

П'ятдесят років – це час, який біблійною традицією визначений, як ювілей, як особлива урочистість. А наш ювіляр-університет має потрійний ювілей – тричі по п'ятдесят років минуло від того дня, коли віденський цісар підписав грамоту про його заснування. Тож нині ми маємо потрійну нагоду вшанувати ювілейну дату і урочисто святкувати.

І нині ранком ми в університетському храмі піднесли подячні молитви до Бога за всі милості та щедрі дари натхнення, пізнання і мудрості й численні інші, які Він, Господь, як джерело пізнання та премудрості, як Творець і Промислитель всього, подавав попереднім поколінням тих, хто навчав і навчався в університеті, та продовжує подавати для покоління сучасного. Ми розпочали саме з подяки Господу, бо відзначаючи ювілей

університету, ми згадуємо істину, що є як богословською, так і філософською, а також засвідчується історичними фактами: пізнання Бога і пізнання сотвореного Ним світу та самопізнання людини мають спільне джерело і спільне коріння. Віра і розум, пізнання законів духовних і законів матеріального Всесвіту є двома крилами, з допомогою яких людина здатна підноситися від повсякденного існування до вершин істинного буття.

Всі визначні університети Європи розпочинали свою історію як навчальні та наукові інституції, де разом пізнавали Божий закон і закони нашого видимого світу, який Богом сотворений. Так само і наші українські науково-освітні заклади беруть свій початок в поєднанні духовного і матеріального пізнання. Острозька академія, Братські школи у Львові, Києві, Вільно та інших містах, славетна Могилянська Київська Академія – всі вони були втіленням цього принципу єднання духа і матерії, віри та розуму, богослів'я та інших наук.

Такі самі витoki мав і Чернівецький університет. Адже з'явився він не раптом і не на пустому місці, не просто волею віденського цісаря. Університет став плодом попередньої праці, зріс на ґрунті, старанно опрацьованому попередніми десятиліттями діяльності богословської духовної школи, яка від першої третини ХІХ століття служила потребам нашого Буковинського краю.

І далі наш ювіляр-університет жив, зростав і розвивався не лише як науковий та освітній заклад, але і як теологічна школа, служачи духовним і науковим потребам не лише нашої рідної Буковини, але також багатьох навіть далеко поза її межами. На жаль після ІІ Світової війни комуністична диктатура насильно розірвала зв'язок між вірою та знанням, між духовною і природничо-гуманітарною освітою. З метою ствердити войовничий атеїзм ці два шляхи пізнання і науки штучно протиставлялися один одному – духовний вважався неправдивим, міфічним, спадком забобонів минулого, а матеріалістичний – єдиним істинним.

Але дякуємо Богові та дякуємо поколінням борців за волю і незалежність України, борців з комуно-атеїстичною тиранією за те, що згадані темні часи минули. Україна скинула ярмо, відновила свою державність і незалежність. А відтак і українська освіта отримала можливість повернутися лицем до власних витоків.

І усвідомлюючи відповідальність перед минулим та перед майбутнім ми разом – Університет та наша Помісна Церква, розпочали відродження богословської освіти та науки як части-

ни тих знань і досвіду, які даються в стінах Чернівецького Національного університету. Тим більше, що і ці стіни самі власним виглядом та історією нагадують про духовне коріння освіти, нагадують про те, що Православна Церква тут, на Буковині, як і загалом в Україні, багато зробила для створення та розвитку освітніх інституцій.

Ми цінуємо цю співпрацю та прагнемо її продовження. І нині, в рік ювілею університету ми разом святкуємо та вшановуємо все, що було зроблене за попередній час, і просимо Божого благословення на нові добрі здобутки.

Але, засвідчивши подяку Богові, вшанувавши пам'ять діячів та подвижників освіти минулого і сьогодення, сказавши про наші надії на майбутнє ми маємо також висловити подяку тим, без чийого жертвовного служіння і щоденного подвигу ані це наше ювілейне святкування, ані наші надії на краще майбутнє не були би можливими, – маємо подякувати нашим героям-захисникам.

Тут, у Чернівцях, ми знаходимося далеко від фізичної лінії фронту. Але війна за Незалежність України – не далеко від нашого Буковинського краю. Бо ми є одне тіло України, яка страждає від війни і яка бореться з російською імперією зла, протидіє кремлівській гібридній агресії. Ми дякуємо всім тим, хто захищає свободу і незалежність України, ми вшановуємо пам'ять загиблих, ми низько вклоняємося нашим новітнім героям, які нині мужньо боронять українську землю та наближають перемогу над агресором і справедливий мир не лише для України, але і для всієї Європи та світу.

Ще раз хочу сердечно привітати ректора, професорів та викладачів університету, всіх його студентів – як нинішніх, так і тих, хто навчався та зростав у його стінах у попередні десятиліття, з визначним ювілеєм. Хочу побажати всім вам многих і благословенних літ плідної праці на славу Божу та на благо України! Нехай Господь благословляє вас добрим здоров'ям, мудрістю, натхненням у науці та праці, всіма благами духовними і земними за потребою.

Многії літа Чернівецькому Національному університету! Слава Україні! Слава Господу нашому Ісусу Христу!